

ÇUKUROVA ÂŞIKLIK GELENEĞİNDE ÂŞIK HALİL*

Prof. Dr. Erman Artun

Çukurova bölgesi, âşıklık geleneğinin günümüzde de sürdüğü bir bölgedir. Âşıklık geleneği yüzyılların geleneğinden süzülerek biçimlenmiş kuşaktan kuşağa aktarılmış bir değerler bütünüdür.

Çukurova âşıklık geleneğinde Karacaoğlan'dan günümüze kadar geçen süre içindeki âşıkların pek çoğu unutulmuştur. Bunlardan biri de Âşık Halil'dir. Çukurova yöresinde usta çırak ilişkisinin ve gezginci âşıklık geleneğinin yaygın olmaması nedeniyle ustadan çırağa aktarılan köklü bir âşıklık geleneği oluşmamıştır. Âşıkların yakın çevreleri dışında dış dünya ile bağlantıları olmamıştır. Eski âşıklar küçük gruplar halinde birbirlerinden habersiz sanatlarını dar çevrelerde sürdürmüşlerdir. Çukurova'nın doğal yapısı nedeniyle elli yıl öncesine kadar dışa kapalı bir yaşam sürdürülmüştür. Bütün bu etkenler nedeniyle pek çok usta âşığın şiirleri zamanla belleklerden silinmiş, başka âşıklara mal edilmiştir.

Çukurova âşıklık geleneğini her yönüyle inceleyen çalışmalar yapılmadığı için köklü bilgilerimiz yoktur. Âşık Halil ile ilgili ilk bilgileri değerli araştırmacı İsmail Aslan'dan alıyoruz. Araştırmacı, Âşık Halil'in 8 şiirini ve âşığın hayatı ile bilgileri yayınlamıştır (Aslan, 1988:7-9).

Âşık Halil'in torununun torunu Niyazi Temiz, Çukurova Üniversitesi Fen - Edebiyat Fakültesinde teknisyen olarak çalışmaktadır. Niyazi Temiz bize Çukurova'nın unutulmuş âşıklarından Âşık Halil'in köyünde türkülerinin söylendiğini bildirerek onun hayatıyla ilgili bilgileri ve âşığın yirmi şiirini verdi. Şiirler usta bir âşığın kaleminden çıkmıştı, İsmail Aslan'ın yazısıyla arasında önemli farklılıklar vardı. Bunun üzerine tekrar Âşık Halil'in torunlarının bilgilerine başvurduk. Torunlarından edindiğimiz bilgileri şöylece sıralayabiliriz:

Âşık Halil'in doğum ve ölüm tarihleri bilinmiyor. Âşık Halil'in torunu 1893 tarihinde doğmuş. Âşık Halil öldüğünde 63 yaşındaymış. Yine şiirlerinden yola çıkarak Sultan Abdülaziz (1861-1876) zamanında asker olması düşünülürse 1840-1850 'li yıllarda doğmuş olmalı. Âşık Halil'i 19. yüzyıl Çukurovalı âşıklardan biri olarak alabiliriz. Âşık Halil, eski adı Yarpuz olan Afşin'de doğmuş. Hıdıroğulları diye anılan Türkmen kökenli bir aileden geliyormuş. Genç yaşta Karaoğlan lakaplı Mustafa adındaki ağabeyiyle Yarpuz'un Çiçekli köyüne sonra Andırın'ın Soğancılar köyüne göç etmişler. Burada su değirmeninde çalışıp tarım ve hayvancılık yapmışlar. Daha sonra Kavak adı verilen mezraya yerleşmişler. Ağabeyinin

* İçel Kültürü, Y.10, S. 46, Temmuz 1996, İçel, s. 18-25,

soyu ve torunları bugün burada Karaoğlanlar lakabıyla yaşamaktaymış. Âşık Halil'in ağabeyi, komşuları Kızıloğlu'nun kızıyla evlenmiş. Âşık Halil de bugün Beşbucak adını alan o zaman Eskiciler Obası, Gökömerli Obası, Eynalı Obası, Orta Oba ve Burunünü Obaları'nın yaşadığı yerde Nedioğlu lakabıyla anılan bir adamın tek kızına talip olmuş. Nedioğlu, kızını fakir diye Âşık Halil'e vermemiş. O günlerde Tecirli'den (Haruniye) kırk kişilik bir eşkiya topluluğu köye gelmiş. Âşık Halil, kızını vermediği için Nedioğlu'nu eşkiyaların reisine şikayet etmiş. Eşkiyaların reisi de Âşık Halil'e yardım etmiş.

Bir adamını Nedioğlu'na göndererek "Kızını Âşık Halil'e vereceksin yoksa sen bilirsin!" diyerek haber göndermiş. Nedioğlu kızını Âşık Halil'e vermiş. Âşık Halil'in Musa, Ali, Mehmet, Mustafa adlı oğulları ve Fadili adında bir kızı olmuş. Âşığın oğlu Mehmet, Çanakkale Savaşında şehit olmuş.

Kaynak kişilerin anlatımlarına göre Âşık Halil okuma yazmayı şöyle öğrenmiş: Âşık, bir gün bir molladan kendisine ders vermesini istemiş. Hoca, Âşık Halil'in elindeki sazı görünce kabul etmemiş. Âşık Halil nedenini sorunca hoca: "Okumak için itikat gereklidir." demiş. Âşık Halil itikatlı olduğunu söylemiş. Hoca âşığın elindeki sazı göstererek "Ben buraya şeytan sokmam" demiş. Bunun üzerine âşık, sazını kırarak yakmış. Hocaya şöyle seslenmiş:

*Sazım yandı oldu kömür
Yarenlerim size ömür
Allah'ımdan geldi emir
Sazım merhum oldu bugün*

Hoca âşığın bu içten seslenişi üzerine onu öğrenciliğe kabul etmiş. Âşık Halil'in arkadaşı olan onunla birlikte gezen dönemin ünlü cerrahı Gök Ömer'den nakledildiğine göre âşık, yazıyı söküp, okumak için öylesine çaba sarfetmiş ki yürüdüğü zaman ayağına batan, kanatan taşları hissetmezmiş.

Yine köyde anlatılanlara göre Kur'an'ı iki günde hatmetmiş. Daha sonra Kul Halil diye anılmaya başlamış. Fakihlik derecesinde bilgi sahibi olmuş. Hocasına teşekkür etmek için şu dörtlüğü söylemiş.

*Çok söyletmen benim gibi melülü
Şefaata eylesin Hakk'ın deliliği
O senin bildiğin Âşık Halil'i
Şimdi görseñ okumadan fak(ı) olduk.*

Âşık Halil, Sultan Abdülaziz zamanında askere alınmış. O yıllarda savaşların hiç arkası kesilmediğinden, âşık ordudaki disiplinsizlik ve zor şartlar nedeniyle bir grup askerle birlikte askerden kaçmış. Andırın'da yakalanmış. Yüzbaşı sorgulamalarını yapmış. Âşık Halil; savunmasını sazı

sözüyle,

*Sorarsın ağalar nerden geldiğim
Elbistan çölünü aştım da geldim
Han Abdülaziz mutfağını gördüm
Pirincin çorbasını içtim de geldim"*

dörtlüğüyle başlayan şiiriyle yapar. Âşığın sazı sözünü beğenen yüzbaşı Âşık Halil'i affeder, yanına alarak askerliğini tamamlar. Günlerden bir gün, Âşık Halil arkadaşlarıyla birlikte Ayaş'a (Yumurtalık) tuz almaya gitmişler. Dönüşte arkadaşları Âşık Halil'den bir türkü söylemesini istemişler. Âşık Halil de; dörtlüğüyle başlayan türküsünü söylemiş.

*"Yekin turnam yekin koca Payas'tan
Yüküm tuttum Kumkale'den Payas'tan
Yedi avcı gelmiş Kilis'ten Has'tan
Atılmayın şu Cerid'in salına."*

dörtlüğüyle başlayan türküsünü söylemiş.

Âşık Halil'in kızına köyün gençlerinden Âşık Hüseyin adında bir genç talip olmuş. Âşık Halil, Âşık Hüseyin'e " Eğer turnaları Pazar'dan (Kadirli) kaldırıp, Maraş'taki Ulucami'ye indirirsen kızımı sana veririm" demiş. Bunun üzerine Âşık Hüseyin şu türküyü söylemiş

*Yekin turnam yekin koca Pazar'dan
Sakınalım Akarca'dan nazardan
Andırın'da geçilmiyor güzelden
Maraş deresine konun turnalar*

*Maraş deresinden doldurun suyu
Çatoğlu Mulla Ömer haneden soyu
Çakalcılar derler Deliler köyü
Balkın çöllerine konun turnalar.*

*Yekin turnam Çakalcılar kolundan
Elbeyli oğlum da bilir halinden
Sağrısığmaz'danda Hacın Beli'inden
Gayışın oğlunu görün turnalar.*

*Mayii oldum Nedirli'nin bağına
Arzumanım kaldı Ahır Dağı'na
Dolunarak inin koca Ceyhan'a
Ordu kılavuzu düzün turnalar*

*Âşık Hüseyin menzile erişe
Evlialar imdadına yetişe
Dolanarak inin koca Maraş'a
Ulucami'ye de konun turnalar
Âşık Hüseyin*

Âşık Halil'in sözü ve sazı nasıl öğrendiği, saz ustası olup olmadığı bilinmiyor. Çukurova'da köklü usta çırak ilişkisi olmadığı için geleneği diğer âşıklar çevre âşıklardan öğrenmiş olabilir. Ancak şiirlerini incelediğimizde geleneği iyi bildiğini söyleyebiliriz.

Âşık Halil'in Karacaoğlan'dan etkilendiği söylenebilir. Kaynak kişiler Âşık Halil'in komşu düğünlerinde saz çalıp türkü söylendiğinin rivayet edildiğini söylüyorlar. Âşığın mezarı torunlarının yaşadığı Andırın Beşbucak köyü içindeki Kavak mezarındadır.

Âşık Halil'in torunlarından aldığımız 21 şiir var. Bu şiirlerin dördünün ancak birer dörtlüğü günümüze gelmiş. Elde ettiğimiz bilgilerden ve aşığın 21 şiirinden yola çıkarak aşığın eserlerine ait ipuçlarını şöylece sıralayabiliriz. Âşıklık geleneği, geleneğin yaşadığı bölgelerin tarihsel gelişimi, coğrafi ve sosyo-ekonomik yapısına göre şekillenir. Âşık Halil'in şiirlerinde konar-göçer ve köy yaşamının kuvvetli izlerini buluruz. Konar-göçer yaşam eski geleneklerinin saklanıp korunduğu yaşama biçimidir. Âşık Halil'in şiirlerini söylediği 19. yy. Çukurova âşıklık geleneği hakkında köklü bilgilerimiz yok. Ancak 19. yy.'da Çukurova'da Âşık Halil gibi bir söz ustasını yetiştiren eski köklü bir gelenek olduğu düşüncesini taşıyoruz.

Âşıklık geleneği, bir âşığın nasıl olması gerektiğini belirler. Geleneğin nakışları âşıkların şiirlerine siner, âşık, şiirleriyle 19. yy. Çukurova'sına tanıklık etmektedir. Onun şiirlerinde, yerleşikle, göçerikle savaşıyla, eşkiyasıyla, döneminin Çukurova'sındaki insanın yaşam serüvenine ait kesitler buluyoruz. Âşıkların şiirleri tarihî yazamadığı, çeşitli olayların insan üzerinde bıraktığı etkiyi de yansıttıkları için sosyal tarihe de kaynaklık ederler. Savaşlar, uzun süren askerlik, eşkiyalar, sazın hoş görünmemesi o dönemin gerçeklerini yansıtır. Bu yönüyle Çukurova insanının içinde bulunduğu durum âşığın şiirlerinde sergilenir.

Âşık tarzı şiir, belli kurallara, kalıplara ve belli düşüncelere bağlı bir şiir tarzıdır. Bu özellikler daha çok ölçüde, kafiyede nazım biçimlerinde ve dilde kendini gösterir. Âşık Halil'de ölçü, hece ölçüsüdür. Kafiyeler, çoğunlukla tek sesin benzerliğine dayanan yarım kafiye, nazım birimi de dörtlüktür. Âşık Halil'in 19 şiiri 11'li, 2 şiiri de 8'li hece ölçüsüyle yazılmıştır.

Âşık Halil'in üslup özelliklerine baktığımızda dili kullanmakta usta olduğunu görürüz. Elimizdeki 21 şiirden yola çıkarak geleneğin şiirlerine yansıma yüzdesini belirlemek güçtür. Üslubu doğal ve akıcıdır. Güzellemelerinde aşkı yaşamış bir insanın duygulanmalarını buluyoruz.

Şiirlerinde aşğın hayatından kesitler vardır.

Âşık Halil'in şiirlerine göz attığımızda güzel, aşk ve doğanın anlatıldığı güzellemeler (1-2-3-4-7-8-12-17-18), zamandan, dünyadan felekten yakınma (5-6-16), nasihat (9-14-15) askerlik, askerden kaçma nedenleri (10-11) tasavvuf öğeleriyle nasihat (13), hocaya öğrenci olma isteği ve fakih düzeyine geldiğini hocasına bildirme konuları (19-20) işlenmiştir.

Âşık Halil'e, Cumhuriyet öncesi Osmaniyeli âşıklardan biri olan Âşık Halil'den ayırmak için "Andırın Beşbucaklı Âşık Halil" adını verdik. Osmaniyeli Âşık Halil aslen Kahramanmaraşlıdır. Daha sonra Gavur dağına ve Osmaniyeye yerleşmiştir. Düziçi bölgesinde Âşık Halil'in hayatı etrafında oluşan halk hikâyesi günümüzde de anlatılmaktadır (Karaburç, 1995: 100-102).

Osmaniyeli Âşık Halil ile ilgili bilgileri Ahmet Kılıç'ın "Gavur Dağı Türküleri (Kılıç, 1976:99) adlı eserinden ve Osmaniyeli âşık Bilal Ceylan dan(Karaburç, 1995: 100-102) öğreniyoruz.

ÂŞIK HALİL'İN ŞİİRLERİ

*Şo göçen ellerde gördüm bir güzel
Yüzleri yaylanın karı mı bilmem
Geldi geçti hiç aslını sormadık
Şorda bir kötünün yarı mi bilmem*

*Geldi geçti hiç aslını sormadık
El bağlayıp divanına durmadık
Giyinmiş kuşanmış gözler görmedik
Al mı yeşil mi sarı mı bilmem*

*Eğdirmiş kametin bükmüş boyunu
Taramış zülfünü açmış aynını
Ayva turunç mekan tutmuş koynunu
Kokar güller gibi teri mi bilmem*

*Halil'dir ismim de âşıktır adım
Dağma kar yağdı kalmadı tadım
Verdiler bir güzel ben almam dedim
Gezerim ziyanda kârımı bilmem*

Âşık Halil

*Gelip de beş ayları doğunca
Güvermiş ovalar ekin olunca
İçmişim doluyu bulanır gönlüm
Şu ötüşen kuşlar sökün mü ola*

*Bir kâmil bulsam da hâlim ağlasam
Verse bir öğüt de gönlüm eğlesem
Akluma gelenden mâni söylesem
Yarenler yanında yekûn mü ola*

*Bir kâmil bulsam da halden bilecek
Verse bir öğüt de yüzüm gülecek
Dertliye öğüt de kâr mı kalacak
Şu benim taşıdığım akıl mı ola*

*Âşık Halil derde eyledim naklim
Tükendi sermayem kalmadı saklım
Kıtaldi dermanım zayi oldu aklım
Yoksa vadelerim yakın mı ola
Âşık Halil*

*Gelin bu sözlerin haktır
Dostumdan düşmanım çoktur
İsminde de noktan pektir.
Bakışın beni öldürür.*

*Niye geldim ben elime
Şeker mi kattın diline
Benziyor cennet gülüne
Kokuşun beni öldürür.*

*Allı fistan döşü oyma
Aman nazlım bana kıyma
Ak gerdanda sedef düğme
Söküşün beni öldürür.*

*Âşık Halil'im der gezeer
Dostumu deftere yazar
Ay desem de güne benzer
Yakışın beni öldürür.*

Âşık Halil

*Çukurova'dan da kalktı bir güzel
Sebilin suların içmeden gitsin
Korkarım yollarda ederler nazar
Ak göğsün döğmesin açmadan gitsin*

Hamam köprüsünden beğlik yolundan
Doğru geçin hükümetin kolundan
Azgıt kalesinden Halbir Beli'nden
Yörüktür atımız uçmadan gitsin

Geben'in önü de konalga yeri
Oraya çözülür devesi tülü
O yarin gideceği Çinçin'in Beli'nden
Boyu selvi dala ölçmeden gitsin

Bele çıkıncak da Göksün görünür
Hep güzeller vatanına derilir.
Ancak böyle güzel Avşar'da bulunur.
Gergefe nakışın atmadan gitsin

Âşık Halil der de Binboğa yurdun
Yayladın yaylayı da murada erdin
Binbir çiçeklerden destime derdin
Yekte mor menekşe biçmeden gitsin
Âşık Halil

Terkettim ağalar da aşkın atını
Binsem de menzile yetişmez oldu
Yiyip içip konuştuğum yarenler
Yıkılsam elimden yapışmaz oldu

Gayrı güzellere yoktur işmarım
Geçen günlerime şimdi pişmanım
Arayıp bulanlar da gayrı düşmanım
Dönüp de yüzüme bakışmaz oldu.

Kadir kıymet kalmamış sefil fakirden
Kılarım namazımı kalmam şükürden
Bilmem kasavetten yoksa fikirten
Aşkın dalgaları akışmaz oldu

Âşık Halil der de çoğ'muş amelim
Yaradan'ım kamil eyle imanım
Yetiştirdi sinemde işte kemalim
Her işler bizlere yakışmaz oldu
Âşık Halil

*Gece gündüz derdime yanarım
Niçin eyler gıybetimi el benim
Okudum kitabı gördüm yerimi
Kıldan ince geçeceğim yol benim*

*Padişahım saray olur köşk olur
Her aşığın yüreğinde aşk olur
Haram(i)ci kul çalınmlı, başka olur
Şu dünyada kara bahtlı kul benim*

*Dinleyin de birem birem söyleyim
Yüreğime bir od düştü gaziler
Esti seher yeli dosta gidelim
Eli göçmüş ıssız kalmış yazılar*

*Türkmen eli yaylasına göçtü mü
Gün burnuna Ceyhan suyu geçti mi
Düşürümü Haşırın'a çeşti mi
Katarında tor mayalar bozular*

*Benim dostum giydi m'ola allan
Halbur'dan Sınık'tan Geben elleri
Soğuk olur Meryemçil'in belleri
Eser poyraz çam dalları sızılar*

*Göksün derler göğ ördeleli yazılar
Ceren kovar göğ boncuklu tazılar
Seyirt turnam Binboğa'nın salına
Eser poyraz kara ardiçlar sızılar*

*Anam atam bu ellerden gitti mi
Evim bozup çadırını yıktı mı
Bütün millet muradına yetti mi
Benim gönlüm yaylaları arzular*

*Âşık Halil der ar namus batmanı
Ördekli'den Sarıgız'a gitme mi
Kayapınar kiblesine akma mı
Konun dostum pınarların gözüne
Âşık Halil*

Çıkartayım Akçadağ'ın salına
Altın kemer kışatayım beline
Aklımı aldırırım giden geline
Ben aşkından divaneyim hey gelin

Her aşığın şu sözüne kalınmaz
Dertli sinem göz göz oldu delinmez
Yönün öte yamacımda salınma
Cemalini bana doğru dön gelin

Selam verip selamını alınca
El bağlayıp divanına varınca
Gizli sırrım ben de sana verince
Korkuyorum kaynanana den gelin

Âşık Halil gündüz işin görmeye
Yüce dağlar muradına ermeye
Dilim tutmaz beddualar vermeye
Benin gibi ateşlerde yan gelin
Âşık Halil

Bağlayasın asi kulun dilini
Göreceksin maşher günü halini
Zulmeyleyip yeme elin malını
Mümin kullar kendi rızkın yemeli

Âşık Halil gece gündüz çektim ah
Ben ölürsem demesinler vah
Kimi ağadır kimi bey kimi şah
Bir atadan hasil olmuş temeli.
Âşık Halil

Sorarsan ağalar nerden geldiğim
Elbistan çölünü asdım da geldim
Han Abdülaziz'in mutfağın gördüm
Pirincim çorbasını içtim de geldim

Sabahtan kalktım da boru vuruldu
Silahlar çatılıp ordu kuruldu
Tuzsuz peksimetten asker kırıldı
Can tah(am)mül etmiyor kaçtım da geldim

*İkinci namazı dündüm düşündüm
Gündüz talim eder gece üşürdüm
Çektim askeri de yola düşürdüm
Yiğidin hasını seçtim de geldim*

*Korkar idik zabitlerin kastından
Koç yiğitler ayrı düştü dostundan
Tılaşın köyünde Yasin üstünde
Üçgöz'ün köprüsün geçtim de geldim*

*Korkar idik zabitlerin boyundan
Seçilmezdik yazıdaki koyundan
Depo köprüsünden Ceyhan kıyından
Çinçin'in belini aştım da geldim*

*Paçacılar pişiriyor paçayı
Güzelleri yüze vurur peçeyi
Aldım kaçtım heybeyinen keçeyi
Yükledim arkama göçtüm de geldim*

*Şen olsun Geben'in toprağı taşı
Halbur'a inince ettik savaşı
Âşık Halil sana ne der yüzbaşı
Askerin önüne düştüğüm de geldim
Âşık Halil*

*Gam çekmem yarenler haydin gidelim
Açılmış ladif in gayrı
Sultan murat emreylemiş gel deyi
Bulunmaz bunun da kolayı gayri*

*Adiler elinden yantıyor özüm
Kalıyor kuzular ağlıyor gözüm
Ganidir Mevlâ'm da verir rızkın
Kalanlar da çeksın belayı gayrı*

*Muinli muinsiz asker ettiler
Yakında olmadı hiç böyle işler
Dini bir yoldur, kaçman kardeşler
Alırık inşallah kaleyi gayrı*

Âşık Halil der gönüllü gidelim
Düşmanın üstüne baskın edelim
Ya gazi ya şehit niyet edelim
Terk edelim (bir) zaman silahı gayrı
Âşık Halil

Yekin turnam yekin koca Payas'tan
Yükün tuttum Kumkale'de Payas'tan
Yedi avcı gelmiş Kilis'ten Has'tan
Atılmayan şu Ceridin salına

Ceyhan'da eyelenin sıcak kızınca
Çiğ vurup da katarın dizincek
Ardı Hemite önü de Üzücek
Yüksek geçin Andırın'ın çölünü

Kumkalesi bahçeleri bağları
Üzücük'ten görülüyor dağları
Andırın'ın şu vefasız beyleri
Doğru göster Haştırın'ın yolunu

Haştırın'dan Akkale'ye dönelim
Kuruc'ova Azgıt (da) bade sunalım
Dolanarak sol Geben'e inelim
Issız buldum oraların gölünü

Cincin derler bir yellice belimiş
Meyremçil'de hasbahçe'de gülümüş
Göksün derler güzeli çok elimiş
Âşık Halil mekan tutsun elini
Âşık Halil

Diün gece düşümde seyran eylerken
Ben mahşer yerinin ellerin gördüm
Ateşten yapılmış acayip lüle
Boynuna takılan kulların gördüm

Çektiler gözüme ettiler perde
Yaradan kulunu komuyor darda
Sandım ki cümlelerin hepsi orda
Yekûnu üryandan hallerin gördüm

*Cennete koyarlar kulun hasını
Kaldırsa Mevlam da gönlüm yasını
Bir dolu verdiler hayat tasını
Kevser ırmağının göllerin gördüm*

*Âşık Halil der de okumuş yazmış
Kaderim böyle de talihim azmış
Cesetim dünyada ruhum gezmiş
Ben kıldan incecik yolların gördüm
Âşık Halil*

*(Yörü) Yalan dünya sana neden aldanam
Okudum kitabı her sözler doğru
Eğer ki cennete gireyim dersin
Hakk'ın her emrini tut insanoğlu*

*Şeytana uyup da yeme orucu
Ölünce gelir sual sorucu
Beş vakit namaz da boynunun borcu
Farz ile sünneti kıl insanoğlu*

*İnsan da insana ediyor tekdür
Şeytanın şerrinden sen sakdur
Yalan bu dünyanın ötesi yoktur
Bilmezsen bilene sor insanoğlu*

*Âşık Halil der de sözlerim böyle
Hakk'ın kelamını her zaman söyle
İşlediğin günaha tövbeler eyle
Tövbesiz ölene zor insanoğlu
Âşık Halil*

*Kimse bilmez sayısını gelenin
Çok söyleme ardı gelmez yalanın
Kendi mümin cennet ehli olanın
Her nedense itikadı bütündür.*

*Âşık Halil, ben yiğidim demek var
Seh etmeye bir haylice emek var
Her insanın sevdiği bir yemek var
Bazısının kahve ve tütündür.
Âşık Halil*

*Yine bir gariplik düştü serime
Kim bilir ki ya nic'olur halimiz
At sürüp ellerden gitmek isterim
Belki tuz ekmektir bağlar yolumuz*

*Kul Halil'im der de nekes sürmesin
İyiler gidip de kemler kalmasın
Herkes bildiğinden geri durmasın
Allah, sana malum olsun halımız
Âşık Halil*

*Şu ömrümde bir dilbere uğradım
Kul olan kulda da donun görmedim
Bir ok vurdu ciğerime kâr etti
Yandı yüreğim de kanın görmedim.
Âşık Halil*

*Âşık Halil aşk atını nallaya
Akıl gerek bu kelamı belleye
Hesap ettim sinim vardı elliye
Tükendi sermaye yarı kalmadı
Âşık Halil*

*Sazım yandı oldu kömür
Yarenlerim size ömür
Allah'ından geldi emir
Sazım merhum oldu bugün
Âşık Halil*

KAYNAKÇA

Aslan, İsmail (1987), “Çukurova’da Şiirleri Bilinip Ek Hayatı Bilinmeyen Halk Ozanı Âşık Halil”, Mersin Kültür ve Eğitim Sempozyumu Bildirileri, Mersin

Karaburç, Mehmet (1995), Adana-Osmaniye’de Âşıklık Geleneği (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)

Kılıç, Ahmet (1976), Gavurdağı Türküleri, Türkiye Geleneği.